

# Versos d'octubre

PER LO GAITER DE CALDERS

Aquest setembre, ai la mare!,  
ha estat ben tempestuós  
i val a dir que fins ara  
l'he viscut molt neguitós.

De forma civilitzada  
hem ocupat el carrer  
i fent pinya amb la gentada  
tot ha anat la mar de bé.

Tot i que al moll hi ha la tropa  
ens hem fet sentir a mig món;  
ja tot Espanya i Europa  
saben les coses com són.

«Ara és hora, segadors,  
ara és hora d'estar alerta»,  
de vèncer totes les pors  
i trobar la porta oberta,

que demà ha de ser un gran dia  
pel bé de la democràcia,  
per més que la policia  
ens faci ben poca gràcia.

Deixeu-me avui que recordi,  
si és que sou ni carn ni peix,  
el que deia per Sant Jordi  
ja fa uns anys aquí mateix:

Què voleu més democràtic  
que un referèndum obert?  
Què voleu de menys dogmàtic?  
Què voleu amb més encert?

Tenim dret a dir la nostra  
i que es vegi com pensem.  
L'Estatut és baix de sostre.  
Catalans som i serem!

Apa, gent, no fem més l'ase  
i exercim el dret a vot.  
Que ningú no es quedi a casa  
arrupit i amb el cap cot.

I escrivim la nova història

fent un gest de llibertat  
seguint la convocatòria  
per la nostra dignitat.

Permeteu-me, doncs, que acabi  
com el canonge Collell,  
un vigatà que era un savi  
i que era tot un gat vell:

«No captem el dret de viure,  
dret que no es compra ni es ven,  
poble que mereix ser lliure,  
si no l'hi donen, se'l pren».